

[Maisted]

gerede banktilsynet så ikke ved fusionen imellem Sjællandske Bank og Frederiksborg Bank eller ved sidste års regnskab?»

Begrundelse

Det virker mærkeligt, at banktilsynet først reagerer, når Kronebanken skal have tilført likvide midler.

Det virker som en særdeles god forretning for konkurrenterne at sætte en aktiepost på ca. 400 mill. kroner til kurs 230 ud af spillet ved at lade Nationalbanken sørge for likvide midler, når indsatsen er en garanti på ca. 500 mill. kroner, som allerede er stillet gennem eksportkreditrådet.

En afsættelse af direktionen på grund af en midlertidig likviditetskrise virker ødelæggende for Kronebanken, fordi indlånskunderne indirekte bliver opfordret til at flytte deres midler over til konkurrenterne.

Det er derfor svært at se formålet med en kollektiv afskedigelse af direktionen, der skader banken, når formålet med handlingen skulle være at videreføre Kronebanken.

Svar (8/1 85):

Industriministeren (Stetter):

Fusionen mellem Sjællandske Bank og Frederiksborg Bank skete med virkning fra 1. januar 1983. Det fremgik af den offentliggjorte fusionsstatus og det årsregnskab, der blev godkendt på generalforsamling i den fusionerede bank henholdsvis den 12. april 1983 og den 3. maj 1983, at banken opfyldte 8 pct.-kravet i § 21 i bank- og sparekasseloven.

Det kan i øvrigt oplyses, at årsregnskabet for den fusionerede bank for 1983, der blev godkendt på generalforsamling den 21. marts 1984, ligeledes opfyldte kravet i § 21.

Tilsynet med banker og sparekasser konstaterede i december 1984, at bankens egenkapital ikke længere var intakt som følge af meget betydelige tab og tabsrisici.

Det var derfor påkrævet, at tilsynet med banker og sparekasser reagerede så hurtigt som muligt på dette tidspunkt med henblik på at finde en løsning på bankens soliditetsproblemer.

Blandt de involverede parter i hjælpeaktionen for Kronebanken var der enighed om, at offentliggørelse af bankens soliditetsproble-

mer ville medføre risiko for likviditetstræk. Det var derfor nødvendigt at sikre, at banken var i besiddelse af tilstrækkelige likvide midler. Dette skete som bekendt ved, at Nationalbanken gav tilsagn om ubegrænset likviditetsstøtte.

Spm. nr. S 475

Til *industriministeren* (20/12 84) af:

Maisted (FD):

»Er der lighedspunkter i de tre storbankers hjælpeaktion over for Henriques Bank og Kronebanken ved hjælp af banktilsynet?»

Begrundelse

Hver gang banktilsynet kommer ind i billedet, forstærkes bankkoncentrationen.

Svar (8/1 85):

Industriministeren (Stetter):

Efter § 44 i lov om banker og sparekasser skal en banks bestyrelse, direktion eller revisorer indberette til tilsynet med banker og sparekasser, hvis de pågældende har en formodning om, at banken har tabt en del af sin aktiekapital. Tilsvarende gælder for sparekasser i medfør af § 45 i lov om banker og sparekasser.

I forbindelse med meddelelsen om pengeinstituttets vanskeligheder kommer pengeinstituttet normalt med et udspil om, hvilke hjælpeaktioner der skal iværksættes.

Såfremt tilsynet med banker og sparekasser finder edelsens forslag forsvarlige, søges pengeinstituttets forslag gennemført.

Såfremt pengeinstituttet er i store vanskeligheder, er det ofte af hensyn til indskyderne nødvendigt, at der iværksættes en hjælpeaktion så hurtigt som muligt. Pengeinstitutternes udspil i disse situationer er ofte selv at foreslå en hjælpeaktion fra et eller flere af de større pengeinstitutter. Nogle gange resulterer hjælpeaktionen i fusion af to pengeinstitutter. Imidlertid er der flere eksempler på, at et pengeinstitut selv klarer krisen ved at få tilført ekstra kapital, således at pengeinstituttet kan fortsætte som selvstændig enhed efter en rekonstruktion.

For så vidt angår forholdet omkring Henriques Bank og Kronebanken var problemerne så store, at det som følge af den nødven-